PROECTUL PENTRU MODIFICAREA LEGII O.E.T.R. A FOST VOTAT

Desbaterile de eri dela Cameră, după notele stenografice

(Continuare din pagina I-a)

libertate de manifestare şi de acţiune, este complect anihilată prin această lege.

SE INTRODUCE DICTATURA IN ORGANIZAŢIILE TINEREŞTI

Domnilor, am spus că această lege marchează una din etapele concepţiei statului poliţist, care se manifestă dela începutul guvernării liberale.

Intr'adevăr, prin această lege se introduce dictatura în sport, se introduce dictatura în organizaţiile tinereşti. Aceste organizaţii tinereşti vor fi exclusiv conduse şi controlate de acest Oficiu, pe care îl susţinem cu noi jertfe aruncate asupra ţării. Pentrucă acest oficiu se susţine din contribuţia obligatorie a comunelor, a municipiilor, a judeţelor, din subvenţia obligatorie a ministerelor.

Se aduc însă argumente din alte locuri. Se spune că şi în alte locuri lucrul este aşa. Or, argumentele din Italia, pentrucă se spune că şi societăţile «Balila» sunt în acelaş sens organizate, nu au ce căuta la noi; iar argumentele din Cehoslovicia nu sunt valabile, pentrucă în organizaţia cehoslovacă aceste societăţi sportive nu depind de Oficiu în sensul cum preconizează această lege.

Conducătorii lor nu sunt numiţi de acest Oficiu, ci sunt aleşi de către organizaţia lor.

PANA UNDE SE POATE EXTINDE CONTROLUL

S'a mai adus însă şi argumentul ordinei. Eu înţeleg că aceste organizaţii trebuesc controlate.

Insă acest control trebue să se întindă numai până acolo, până unde îl justifică necesitatea lui.

Dar federaţiile sportive sunt persoane juridice, au bugetul lor, cu comitetul de conducere, care prin votul pe care îl dă, poate lua hotărâri valabile. Ei bine. imaginativă ce se întâmplă dacă, prin derogare dela legea existentă din 1929, modificată în 1930, preşedinţii aceştia n'ar

D. deputat PLESSIA

mai fi aleşi de consilieri, cari sunt răspunzători de gestiune şi s'ar naşte un conflict între acest preşedinte numit şi consilierii cari sunt gestionarii fondurilor plătite de membrii asociaţiei respective. In acest caz se opreşte pur şi simplu funcţionarea federaţiilor respective. Cine poate să hotărască în conflictul ivit,

D. Plessia protestează împotriva nerecunoşterii drepturilor câştigate

D. I. PLESSIA (maj.): Am luat luat cuvântul la discuţia generală a acestei legi pentru a semnala multiplele inconveniente pe care, după părerea mea, ea le prezintă. Asistăm de câtva timp la un fenomen cu totul ciudat. In ordinea financiară şi bugetară ministerul de finanţe şi ministrul de finanţe îşi pierd din ce în ce importanţa, se fărâmiţează autoritatea şi atribuţiunile lor.

Acelaş fenomen ni-l prezintă astăzi această lege şi în ordinea politică şi în ordinea bugetară. In ordinea politică, pentrucă, aşa cum a arătat foarte bine antevorbitorul meu, se creiază un comitet care n'are nici un fel de răspundere când este vorba de educaţia nu numai a tineretului, dar de educaţiunea în general. Noi avem un minister al instrucţiunii care cred că este arhisuficient pentru acest scop. Iar în ordinea bugetară se creiază din nou un impozit, o taxă asupra judeţelor, municipiilor şi comunelor care formează tot un fond special. Afară de aceasta art. 5 şi art. 6 al legii prezintă greutăţi de ordin juridic atât de mari încât eu nu văd cum veţi putea aplica această lege.

D. dr. C. ANGELESCU, (ministrul instrucţiunii publice): Cum s'a aplicat până acum, se aplică de un an şi jumătate. Nu s'au făcut decât mici modificări. Este aceiaşi lege.

D. I. PLESSIA: Art. 5 prevede o modificare importantă. Sunt acele dispoziţiuni care lovesc drepturi câştigate. Sunt asociaţiuni în fiinţă, asociaţiuni vechi.

D. dr. C. ANGELESCU: Iredentiste.

D. I. PLESSIA: Dv. aţi pronunţat cuvântul «iredentiste». Sunt de acord cu dv. să legiferăm în întregime chestiunea asociaţiilor, dar nu în mod fragmentar. Asociaţiile în fiinţă au câte un patrimoniu. Ce va deveni acel patrimoniu când ele vor fi suprimate printr'un simplu decret regal?

D. N. S. IONESCU: Să se pună în concordanţă cu legea şi nu le suprimă nimeni.

D. I. PLESSIA: Afară de aceasta eu cred că gruparea tuturor asociaţiilor într'o singură asociaţie centrală, fără nici o răspundere şi fără legătură strânsă cu ministerul instrucţiunii este o mare greşeală.

De aceea, domnilor deputaţi şi domnule ministru, regret că sunt nevoit să vorbesc împotriva acestei legi şi declar că voi vota împotriva ei.

D. dr. VIRGIL SOLOMON: Voi face câteva observaţiuni pe marginea acestui proect de lege. Mai întâi, socotesc că principial s'a greşit atunci când s'a scos îndrumarea educaţiei tineretului de ambe sexe de sub autoritatea şi competinţa exclusivă a ministerului instrucţiunii.

Oficiul de îndrumare al O.E.T.R.-ului, prin faptul că nu este constituit dintr'un număr limitat, precizat de lege. **directivele pe cari le dă pot fi supuse la fluctuaţiuni, aşi putea spune, la capriciile şi fanteziile unor oameni cari atunci când au intrat acolo, s'au dus cu toată bunăvoinţa şi animaţi de bune intenţiuni, dar cari s'au schimbat ulterior, în urma fluctuaţiunilor de cari am vorbit.** Tocmai fiindcă recunosc importanţa acestei educaţiuni, mi-ar conveni mai mult să văd această instituţiune ceva mai bine încadrată, iar directivele mai bine fixate. Incât aşi propune să se limiteze numărul membrilor cari pot face **parte din acest consiliu superior de îndrumare.**

DREPTURILE CAŞTIGATE NU POT FI ATINSE

A doua obiecţiune priveşte drepturile câştigate. Eu cred că este o simplă scăpare din vedere şi am convingerea că d. ministru va conveni la modificarea pe care o cer. In lege se spune că preşedinţii federaţiilor sportive se vor numi de O.E.T.R.

Cum trebuie reprimat iredentismul

Şi atunci, fiindcă văd că d. ministru intenţionează ca O.E.T.R.-ul să aibă un observator, un controlor în diferitele asociaţiuni — şi în aceasta privinţă d. ministru a spus un cuvânt greu, a vorbit de iredentism sau aşa ceva; nu ştiu la ce s'ar referi aceasta, dar sunt convins că d. ministru când pronunţă un cuvânt, ştie ce spune — eu cred că ar fi suficient dacă s'ar delega în comitetele respective ale federaţiilor unul sau doi reprezentanţi ai O.E.T.R.-ului, lăsându-se acestor federaţii întrega posibilitate de funcţionare. şi prin aceasta evitându-se posibilitatea — certitudinea mai bine spus — a unui conflict între aceşti delegaţi şi comitetul respectiv.

BUGETUL O. E. T. R.

In ce priveşte partea financiară, ea mi se pare extrem de vag reglementată. Este clar că în împrejurările de astăzi, când bugetele sunt extrem de limitate atât la stat cât şi la judeţ şi comună, se simte foarte bine încercarea de a se aduna fonduirle acestei instituţiuni la O.E.T.R.-ului. Desigur, nu mi-ar conveni nici ca instituţiunea aceasta să rămână fără fonduri, fiind sabotată de aceia cari, prin lege, sunt desemnaţi să contribue la bugetul lui. Dar cred că nu este bine nici ca bugetul statului, judeţelor sau comunelor să poată fi sâcâite mereu pe baza unei aparenţe de obligaţiune legală şi prin apeluri repetate la diferite fonduri, să se găsească în imposibilitate de a stabili un buget definitiv, aşa cum se întâmplă astăzi.

De aceea, pentru evitarea acestei anarhii, socotesc că trebue precizat ce anume fonduri, în ce mărime procentuală, de unde şi în ce formă ar putea fi vărsate pentru alimentarea bugetului acestei instituţiuni.

Dar chestiunea mare, care ne interesează în deosebi, este aceea cu care am început observaţiile mele.

Am fost raportorul legii educaţiei fizice în 1929 şi îmi amintesc pasiunile cu care se încerca să se arunce umbră, întemeiat sau nu, asupra gestiunii instituţiilor sportive. Aceste suspiciuni nu s'au oprit nici în faţa autorităţiii unui înalt personagiu,

Ne-a trebuit toată energia ca să arătăm că în orice caz, chiar dacă s'ar fi făcut iregularităţi, nu pot fi făcuţi responsabili de aceste regularităţi decât executanţii lor, iar nici de cum acela care, incidental, prezidase consiliul respectiv, unde, din nenorocire, s'a făcut ceeace urmează să se facă şi aici: s'a dat descărcare de gestiune, fără a avea garanţii că aceste gestiuni sunt perfect controlate.

Cred că nu este în spiritul Constituţiei noastre ...

în asemenea discuţii.

LEGEA SA FIE RETRASA ŞI STUDIATA DIN NOU

Socotesc că cel mai bun lucru este că o lege de o astfel de importanţă, care urmează să diriguiască educaţia tineretului nostru în frageda tinereţe, deci în epoca cea mai importantă a lui, să fie retrasă şi studiată din nou, pentru a se găsi noui formule şi, mai cu seamă, preciziuni pentru a se evita şi inconvenientele pentru tineret şi conflictele şi suspectările, care nu pot să folosească nimănui, dar pot, cu siguranţă, dăuna foarte mult ţării. (Aplauze pe băncile partidului naţional-ţărănesc).

Termin observaţiunile mele nu cu o declaraţie formală, ci spunându-vă că d. profesor Andrei, care va exprima punctul de vedere oficial al partidului nostru, va trage concluziile finale. (Aplauze pe băncile partidului naţional-ţărănesc).

Criticile d-lui prof. Petre Andrei

A luat apoi cuvântul d. profesor P. C ANDREI care a exprimat punctul de vedere al partidului naţional-ţărănesc.

Profesorul ieşan a privit proectul sub aspectul lui politic, sub un aspect care iese din cadrul preocupărilor noastre şi care, ca atare, nu ne poate interesa. A arătat că unele partide politice utilizează acest tineret în scopuri politice, că supravegherea autorităţilor nu este suficient de vigilentă.

Critică apoi faptul că O.E.T.R. va avea un secretar general permanent şi dispoziţia prin care se crează o situaţiune extraordinar de privilegiată. Se trece peste toate legile, pentrucă acolo miniştrii sunt executori, sunt executanţi.

D. Dr. C. ANGELESCU, miniştrii decid.

D. P. C. ANDREI: Aceste indemnizatii sunt exceptate şi dela legea cumulului, nu sunt supuse nici impozitelor. D. ministru de finanţe va spune desigur că este o binefacere, Nici nu poate spune altfel, fiindcă după art. 8 alin. c. este un simplu executant..

D. DR. C. ANGELESCU, Dacă ministrul de finanţe n'a aprobat, nu se face.

D. P. C. ANDREI: Sunt convins că a aprobat, dar aceasta nu înseamnă că şi admite. Eu, în critica care o fac unei legi, nu înţeleg să nu-mi spun cuvântul cu toată deferenţa şi cu tot respectul.

D. P. C. ANDREI: In această lege, d. ministru, văd că atunci când este vorba de buget iarăşi prevedeţi subvenţii dela judeţe, municipii, comune urbane reşedinţe. Bietele comune urbane care au atâtea sarcini: Acum le prevedeţi încă o sarcină în plus şi le obligaţi să înscrie în buget contribuţiuni pentru oficiul de educaţie a tineretului român.

D. V. T. PRELIPCEANU: Educaţia tineretului român vreţi s'o lăsaţi în seama şcoalei dv. dela Topoloveni? Trebue s'o ia Statul asupra lui.

D. P. C. ANDREI: Domnule Prelipceanu, e mai bine să faci ceva decât să distrugi totul. Şi când se face o şcoală la Topoloveni în spirit gospodăresc, când preşedintele partidului donează în acest scop propria lui casă şi livadă, pentru care ministrul instrucţiunii îi aduce mulţumiri, să vii dumneata dela Baia aici să critici, aceasta nu ţi se pare că este prea mult?

Am dreptate, domnule ministru, ori nu?

Imi pare bine că am şi aprobarea d-lui ministru Angelescu. (Aplauze pe băncile partidului naţional ţărănesc).

Şi atunci, domnilor deputaţi, pentru un noi legea prins copurile pe cari le fixează este o lege bună, o lege necesară; decât domnule ministru, orice lucru bun şi orice lucru necesar poate deveni periculos, depinde de cine îl aplică, depinde de buna credinţă a personalului însărcinat cu acest lucru şi depinde de autoritatea celor cari supraveghează. In speţă, d-voastră miniştri de care depinde Oficiul de educaţie, sunteţi complect răspunzători şi dacă până acum s'au putut petrece fapte regretabile pe cari d-voastră nu le-aţi sancţionat, am avea dorinţa ca măcar de acum încolo să nu mai scape supravegherii d-voastră nimic din ceeace se face prin această lege.

Un expert în materie de sport: D. Condrus

D. M. CONDRUS (maj.): Domnule preşedinte, domnilor deputaţi, când m'am suit la această tribună, m'am desbrăcat de tot ceeace este politic în mine. Proectul de lege pe care îl prezintă d. ministru al instrucţiunii, trebue să aibă tendinţa ca, cu un moment mai de vreme, să se scoată politica din toate manifestările morale, sociale, fizice şi culturale.

Domnilor, sunt în mişcarea sportivă de aproape 30 de ani şi am văzut că în toate ţările şi în special

D. deputat CONDRUS

în Franţa, mai zilele trecute, s'a dat o alarmă şi un mare personagiu, — nu-mi aduc aminte numele — a spus: «se face prea multă cultură, prea multă îmbâcseală mintală, se impune copiilor şi ceeace este mai regretabil se neglijează cultura fizică».

Este foarte adevărat. Eu am doi copii, amândoi băieţi şi am ţinut să fac din ei nu oameni livizi la faţă, cu mintea îmbâcsită, să cunoască toate dicţionarele pe de rost, — să ajungă ca acei oameni care chiar numai cu patru clase primare fac pe doctrinarii şi pe marii intelectuali. Am ţinut să ajungă oameni ca mine. Ţara de oameni ca mine are nevoie, nu de oameni ca aceia cari la etatea de 55 de ani sunt scofâlciţi. Ţara are nevoie de oameni sănătoşi şi la 22 de ani într'un om nu se mai poate produce un reviriment în starea lui fizică, fiindcă terenul nu mai poate permite o refacere. Şi ţin ca dela această tribună să fac un reproş, nu numai d-lui ministru al instrucţiunii, dar întreg corpului profesoral, care protestează totdeauna: ce atâta sport, ce atâta box, ce atâta foot-ball?

D. ministru al instrucţiunii, vine cu proectul pe care îl discutăm, iar d-voastră vă urcaţi la tribună şi faceţi teorii politice. Mi se pare că scăpaţi din mână diferite organizaţiuni sportive de pe urma cărora aţi putea să trageţi anumite profituri politice.

Aceasta am reţinut, de când stau şi ascult pe toţi d-nii vorbitori, pentrucă i-am văzut venind cu tot felul de chiţibuşuri avocăţeşti. Şi, când aşa au vorbit, dumnealor au aerul să spună că n'au avut nici un fel de inadevertenţă faţă de M. S. Regele.

D. LEON SCRIDON: Era o glumă de 1 Aprilie.

D. M. CONDRUS: Foarte bine a făcut M. S. Regele dacă a luat iniţiativa acestei legi. (Aplauze pe băncile majorităţii). Să nu ne ascundem după deget şi să spunem: cine garantează? Cum, dacă M. S. Regele numeşte persoane în afară de politică, ca să ne restrângă pe noi, care vrem să exploatăm politica şi în cluburile sportive, dv. protestaţi şi spuneţi: noi nu avem nimic faţă de Coroană, Regele trebue să fie deasupra tuturor, dar pe urmă suspectaţi persoanele pe care vrea să le numească Regele? (Aplauze pe băncile majorităţii).

Ţin dela această tribună să felicit pe M. S. Regele, pentru iniţiativa acestei legi, dacă M. Sa a luat-o. (Aplauze pe băncile majorităţii).

Trebue să scoatem din mâna oamenilor politici conducerea aceasta a copiilor noştri. Să-i îndrumeze pe copii noştri şi să-i ocrotească generalii, cari au fost bravi în armată, pentrucă mai multă încredere am în generalii cari au fost bravi în armată decât în noul secretar general sau directorul, pe care îl va pune acolo actualul sau viitorul ministru al instrucţiunii publice. Acestor generali trebue să le dăm toată latitudinea.

De aceea, domnilor deputaţi, acest proect de lege este foarte bine venit şi eu îl votez cu amândouă mâinile. (Aplauze pe băncile majorităţii).

Discursul d-lui N. S. Tănăsescu

D. N. S. TANASESCU: Această lege este foarte bună, dar ea este făcută de un grup de interesaţi care n'au ştiut să pună lucrurile la punct. De aceea ţin să vă dau oarecari lămuriri cu privire la un amendament, pe care vreau să-l propun.

Dacă vorbesc la această lege este pentrucă sunt în cunoştinţă de cauză, întrucât am făcut sport toată viaţa.

La art. 4 din acest proect se spune aşa: **«Iniţiativa particulară, cu privire la educaţia morală, socială şi naţională, este liberă a se manifesta sub orice formă».**

Iar mai departe: **«Preşedinţii tuturor federaţiilor şi al Uniunii Federaţiilor, vor fi numiţi de acest oficiu».**

Dar vă întreb: cum este liberă o manifestare a iniţiativei particulare. când aceştia vor fi numiţi de O. E. T. R.? Orice federaţie de sport îşi alege în adunarea ei generală un preşedinte, un om care ştie să se ocupe de sporturi. Atunci. o să-mi vină acest oficiu să numească în capul unei federaţii de scrimă, de box sau de football, un fost ofiţer, pensionar, care nu are nicio idee de sport. Prin urmare, cum o să poată să conducă el această organizaţie sportivă?

De aceea, vă voi propune un amendament la discuţia pe articole, pe care vă rog să-l acceptaţi.

D. M. CONDRUS: Toate societăţile iredentiste din Ardeal au să-şi trimeată nemţii şi ungurii lor.

D. N. S. TANASESCU: Domnule Condrus, în primul rând aici nu se vorbeşte de preşedinţi de societăţi ci se vorbeşte de preşedinţi de Federaţii. O Federaţie se compune din 50—100 din aceste societăţi.

Preşedintele Federaţiei este regional.

D. M. CONDRUS: O să facă politică.

D. N. S. TANASESCU: Domnule Condrus, susţineţi o cauză pe care n'o cunoaşteţi.

D. M. CONDRUS: O cunosc, pentrucă sunt mai bătrân ca d-ta.

D. N S. TANASESCU: O federaţie, cum v'am spus, se compune din 50—100 de societăţi. Aceste societăţi, care spuneai d-ta că sunt minoritare, sunt guvernate de o federaţie în fruntea căreia va fi un preşedinte. Ei bine, cred că într'o asemenea federaţie vor fi destule societăţi sportive româneşti ca să poată fi ales un preşedinte român, iar nu un minoritar.

Aşa încât la articolul respectiv îmi voi permite să propun un amendament în această privinţă.

D. Tănăsescu nu este însă lăsat să citească amendamentul.

Părăseşte deci tribuna, spunând:

— Domnilor eu mi-am făcut datoria ca sportiv.

Explicaţiile d-lui N. S. Ionescu-Brăila, raportorul legi

D. N. S. IONESCU, raportor: Vă rog să-mi daţi voe ca foarte pe scurt, să pun la punct anumite lucruri.

Cu privire la acest proect de lege s'au adus două categorii de obiecţiuni...

D. CRACIUN ŞERBANESCU: Aţi făcut sport vreodată, domnule raportor? (Ilaritate).

D. N. S. IONESCU.. două feluri de obiecţiuni: unele de principiu, — argumente juridice, — şi altele, lucruri de amănunte şi chestiuni de fapt

Intrucât priveşte chestiunile de fapt şi amănuntele, eu nu le cunosc, aşa încât rămâne ca d. ministru, care cunoaşte această mişcare din toate punctele de vedere, să răspundă d-sa şi să pună la punct toate obiecţiunile făcute în această privinţă.

De asemenea nu mă voi ocupa de latura politică, pentrucă d. Andrei a vorbit foarte frumos, însă eu aşteptam dela d sa argumente în favoarea sportului, iar d-sa nu ne-a adus decât argumente politice. Iar pe d. Şerbănescu, care a avut bunăvoinţa să mă întrebe ce sporturi am practicat, eu l'aşi ruga să-l întrebe pe colegul d-sale Andrei, ce sporturi a făcut d-sa şi dacă se pricepe în general în materie de sport.

D. P. ANDREI: Imi daţi voe? Nu am făcut sport şi ar fi o nenorocire ca copiii mei să se ţină numai de sporturi. (Aplauze pe băncile partidului naţional-ţărănesc).

D. M. CONDRUS: Domnule Andrei, copiii d-tale ar deveni oameni ca mine, iar nu ca d-ta. (Ilaritate).

D. N. S. IONESCU: O lege de reglementare a funcţionării societăţilor sportive era foarte necesară din mai multe motive.

Intr'adevăr, aceste societăţi sportive s'au înmulţit foarte mult în ultimii ani; mişcarea sportivă a început să ia o foarte mare desvoltare. Dar trebue să ţineţi seamă că mişcarea sportivă este mult mai desvoltată în provinciile alipite — acolo unde anume societăţi sportive, unele mai vechi, altele mai noui; unele înfiinţate într'un scop sportiv, altele, cu alte scopuri, lăturalnice — şi care societăţi s'au bucurat de o absolută autonomie şi care — unele din ele — au făcut un abuz din această autonomie, lucru pe care vi-l voi dovedi de îndată.

Iar dv., domnilor, care vă ocupaţi de sporturi, veţi vedea că aceste abuzuri nu sunt numai din punct de vedere naţional, ci sunt, unele abuzuri şi din punct de vedere sportiv.

De aceea, d-lor ca să împiedicăm aceste societăţi sportive să păcătuiască chiar contra sporturilor, era necesar să venim cu reglementarea lor.

CONSTITUŢIONALITATEA PROECTULUI

Punctul cel mai greu pe care îl găsesc eu în combaterea d-lor oratori din opoziţie şi al unui coleg din majoritate, este acel privitor la neconstituţionalitatea unor prevederi din acest proect de lege.

Mă voi ocupa de această chestiune a neconstituţionalităţii prevederilor din proectul de faţă, ca să limpezim, odată pentru totdeauna, chestiunea dacă într'adevăr Constituţia a fost călcată cu această ocaziune, dacă s'au depăşit textele ei.

In ce priveşte constituţionalitatea, două obiecţiuni s'au adus proectului: întâi, amestecul Capului statului, care, după Constituţie, domneşte şi nu este responsabil — persoana regelui fiind sacră şi inviolabilă; — şi a doua obiecţiune este aceea că se calcă dreptul de liberă asociaţie.

Voi răspunde la ambele chestiuni.

Ştim toată lumea că persoana M. S. Regelui este sacră şi inviolabilă; prin urmare, Ea nu poate fi amestecată nicăeri, acolo unde se naşte o răspundere; iar persoana Sa trebue să fie întotdeauna acoperită prin responsabilitatea guvernului sau a altor persoane.

Dar eu am citit cu foarte multă atenţie, **cu toată putinţa de pricepere pe care mi-o dă cultura ce o am, să văd unde apare persoana Majestăţii Sale în primul plan al unei răspunderi oarecare? In toate discursurile, la toate solemnităţile unde se ridică toasturi în cinstea Majestăţii Sale, se spune mereu: Voevodul culturii, acel care se ocupa de cultura românească şi care o îndrumează; eu adaog: Voevodul educaţiei naţionale, acel care îndrumează tineretul nostru, pe cale sănătoasă, la viaţa naţională (aplauze prelungite pe băncile majorităţii).**

Ei bine, domnilor, este vorba incompatibilitate între ceeace spune Constituţia, că persoana Regelui este sacră şi inviolabilă şi nu răspunde, şi între această îndrumare, pe care Majestatea Sa o dă educaţiei şi culturii tineretului?

Eu nu văd nicăeri.

Dar poate că rezultă din lege o descoperire a acestei iresponsabilităţi. Să vedem: se spune că este un consiliu de îndrumare, care are două activităţi: un administrativă, alta educativă.

In ce priveşte rolul educativ al acestui consiliu de îndrumare, el este prezidat de M. S. Regele. Unde vedeţi dv. incompatibilitatea ca Majestatea Sa să prezideze consiliul superior de îndrumare, atunci când este vorba de educaţiune?

D. P. C. ANDREI: D-le raportor, dv. făuriţi o obiecţiune, pe care nu a făcut-o nimeni, pentru ca să aveţi ce să combateţi. Nu a spus nimeni dela tribună că legea este neconstituţională.

VOCI: Ba da, a spus-o d. Neguş.

D. P. C. ANDREI: Nu a protestat nimeni în contra faptului că Majestatea Sa prezidează Consiliul de îndrumare, căci este ceva foarte normal, îl poate prezida întocmai cum prezidează Consiliul de apărare naţională ş. a. m. d. Prin urmare, nu se poate discuta lucrul acesta, pentrucă nu a pus nimeni problema. Noi am spus că această dirijare şi această iniţiativă să nu degenereze, din cauza subalternilor, cari o aplică greşit, denaturând intenţiile Majestăţii Sale. Prin urmare, să fim clari.

D. N. S. IONESCU: D-le Andrei, eu, în calitate de raportor, sunt dator să răspund tuturor d-lor oratori cari au combătut legea. Prin urmare, eu nu m'am referit la dv.

D. AUREL NEGUŞ: D-le raportor, v'aţi referit la mine, pentrucă eu am spus că art. 8 este anticonstituţional. Aceasta, pentrucă acolo se arată că din acest oficiu fac parte şi personalităţi desemnate de Majestatea Sa. Şi am spus că, întrucât art. 87 din Constituţie arată că nici un act al M. S. Regelui nu are valoare decât dacă este contrasemnat de un ministru, acest text trebue modificat în sensul că textul «personalităţi desemnate de M. S. Regele», să fie înlocuit cu textul «personalităţi numite prin decret regal». Aceasta a fost obiecţiunea mea şi în acest sens voi depune şi un amendament. Aceasta este, după mine, neconstituţionalitatea textului şi vă rog să consultaţi şi dv. un jurist, să vedeţi dacă nu am dreptate pe această chestiune.

D. N. S. IONESCU: Intr'o asociaţie cu scop educativ şi cultural, pe care o prezidează M. S. Regele, de unde necesitatea ca desemnarea unor anumite persoane, necesare în Consiliul de îndrumare, nu poate să fie făcută de Majestatea Sa? Aceste personalităţi nu au o gestiune. Dacă Majestatea Sa ar numi personalităţi cu gestiune, da, pentrucă atunci reaua gestiune a acestora s'ar resfrânge asupra Celui care i-a numit. Or, aceste personalităţi fac parte dintr'un consiliu de îndrumare.

Ceva mai mult, acest consiliu de îndrumare, când are atribuţii de ordin administrativ, lucrează sub preşedenţia d-lui prim ministru aşa încât i se schimbă cu totul caracterul.

Aţi întrebat: cine răspunde? Dar legea este clară: se lucrează în conformitate cu dispoziţiile legii contabilităţii publice. Gestiunea este

Continuare în pag. 5-a